

Af *Lene Bro* til handelsministeren:

„Hvornår agter ministeren at indføre faste krav til sødygtighed, sikkerhedsudstyr m. v. for joller og andre mindre lystfartøjer?“

Lene Bro: Lystsejladserne er i rivende udvikling, mange mennesker ombytter nu det, der før var den store interesse, nemlig sommerhuset, med sommerhuse på havet. Men hvert år omkommer mennesker under lystsejladser især med mindre både, og foruden de menneskelige lidelser, som forårsages herved, koster redningsaktionerne samfundet store, store summer. En meget stor del af disse ulykker kunne undgås, hvis der stillede de nødvendige krav til småbådenes sødygtighed og sikkerhedsudstyr. Det er let nok at undskylde mangelen på godkendelseskrav med en henvisning til, at ulykkerne skyldes menneskelige fejl. Det er blot ikke umiddelbart muligt at sikre, at enhver, der køber en jolle eller en lystbåd, har mulighed for at kontrollere dens kvalitet eller evne til at afværge ulykker, der rammer både med ringe sødygtighed. Der findes ganske vist duelighedsprøver, men de er på frivillig basis.

Derfor mener jeg, at det er samfundets pligt at fastsætte krav til kvaliteten af de både, der fabrikeres og sælges. Dansk Varedeklarations-Nævn har udarbejdet normer for godkendelse af joller under 5 m i forskellige materialer. Disse normer og tanken om varedeklaration har ikke vundet gehør hos danske bådforhandlere, men ville være af meget stor betydning for brugerne.

Der findes forskellige bekendtgørelser, og i bekendtgørelse nr. 173 af 21. maj 1965 om forskrifter for skibes bygning og udstyr m. v. står der om lystfartøjer kun, at et skibet forsynet med lystfartøjscertifikat af enten skibsregistret eller havnemyndighederne, gælder § 45 om lænseordning og § 46 om udsyn, ror m. v., m. v. Der findes en masse paragraffer og en masse skrivelser og betænkninger, men alle sammen drejer sig om skibe, der er over 20 t.

Om sikkerheden på søsportsområdet hedder det bl. a. i en artikel i tidsskriftet *Motor* nr. 9 1971, side 39:

„Der er sidste år gjort anstrengelser for dannelse af en brancheforening, og handelsministeriet har oprettet søsportens

sikkerhedsråd, men ingen af disse organer ser ud til at fungere med hverken større glød eller effekt. Måske er forklaringen, at brancheforeningen består af medlemmer, som skal sælge både, og så længe de kan det, er alt åbenbart godt . . . Søsportens sikkerhedsråd synes hverken at have bemanding eller penge til større initiativ. Der står vi så.“

Inden en ny sommer med et øget antal småbåde og et øget antal meningsløse drukneulykker mener jeg, at handelsministeren bør etablere faste kvalitetskrav og fornøden kontrol.

Handelsministeren (Knud Thomsen): De ulykker, der sker i forbindelse med den stigende anvendelse af fritidsbåde, er overordentlig beklagelige og giver naturligvis anledning til overvejelser i handelsministeriet. Allerede for nogle år siden havde jeg i anledning af en tragisk drukneulykke lejlighed til her i tinget at redegøre for disse problemer, og det, jeg dengang fremhævede, var, at det, som i høj grad tiltrængtes, var propaganda og oplysningsvirksomhed, sådan som den udøves af søsportens sikkerhedsråd, som blev nedsat i 1967. Jeg nævnte også dengang, at vi havde haft visse overvejelser i handelsministeriet om indførelse af tvungen typegodkendelse af fritidsbåde, men vi stødte på og støder stadig væk på den vanskelighed, at en sådan ordning vil kræve en meget stor administration.

Søsportens sikkerhedsråd arbejder med megen glød, og det er mit indtryk, at det i høj grad har haft sin nytte med den oplysningsvirksomhed, der her udøves. Erfaringen synes nemlig at vise, at ulykkernes årsag i langt de fleste tilfælde er at søge i mangel på kendskab til de forsigtighedsregler, der skal træffes, når man begiver sig ud på havet i et mindre fartøj, herunder manglende kendskab til sejladser og behandling af fartøjer. Jeg tror derfor først og fremmest på et intensiveret propagandearbejde, og jeg bestyrkes i denne tro af, at der synes at være sket en kendelig nedgang i antallet af søsportsulykker med dødelig udgang i de seneste år, uanset den meget store stigning i antallet af fritidsbåde. Jeg tror altså, at dette står i forbindelse med den kendsgerning, at søsportens udøvere er blevet mere sikkerhedsbevidste. Det medfører bl. a., at